

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobkyně: **MONETA Leasing, s.r.o.**, se sídlem Vyskočilova 1442/1b, Praha, zast. JUDr. Františkem Honsou, Ph.D., advokátem se sídlem Klimentská 1207/10, Praha, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 3. 2023, č. j. 31 A 90/2020-425,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 27. 4. 2023 byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti v záhlaví uvedenému rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta žaloba stěžovatelky proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 4. 2020, č. j. MV-186539-10/KM-2019; tímto rozhodnutím žalovaný zrušil výrok IV. rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 11. 2. 2020, č. j. KRPB-253517-11/ČJ-2019-0600KR (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a věc mu v tomto rozsahu vrátil k dalšímu řízení, ve zbytku žalovaný prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně rozhodl o stěžovatelčině žádosti o informace ze dne 15. 11. 2019.

[2] Kasační stížnost byla podána jako blanketní, Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 11. 5. 2023, č. j. 5 As 71/2023-7, vyzval stěžovatelku k doplnění důvodů podané kasační stížnosti. Toto usnesení bylo doručeno zástupci stěžovatelky dne 22. 5. 2023.

[3] Dne 22. 6. 2023 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání stěžovatelky, ve kterém uvedla, že „*bere svou kasační stížnost v plném rozsahu zpět,*“ a Nejvyššímu správnímu soudu navrhla, aby řízení o kasační stížnosti zastavil.

[4] V souladu s dispoziční zásadou, která ovládá správní soudnictví, může navrhovatel disponovat řízením nebo jeho předmětem, a proto může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl [viz § 37 odst. 4 ve spojení s § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejvyšší správní soud má s ohledem na obsah podání za to, že se stěžovatelka rozhodla vzít svůj návrh zpět, neboť projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje žádné pochybnosti, a dané podání má rovněž veškeré ostatní náležitosti ve smyslu § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl o tom, že se řízení o kasační stížnosti zastavuje.

[5] V souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků řízení v případě jeho zastavení právo na náhradu jeho nákladů; to neplatí, byl-li podaný návrh vzat zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele. V daném případě však není ze zpětvzetí kasační stížnosti ani z jiného podkladu ve spise zřejmé, že by zpětvzetí kasační stížnosti bylo možné připisovat chování žalovaného, a nejedná se ani o zastavení řízení pro uspokojení navrhovatele ve smyslu § 60 odst. 3 ve spojení s § 62 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 29. června 2023

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu